

एकात्सुखिनो देवा, मनुष्या नित्यदुःखिनः,

दिव्यमानुषचेष्टा तु परभागेन हारिणी, । 47

विद्याधराणां चरितम् अतस् ते वर्णयाम्य् अरुं

इति देव्या हरो यावद् वक्ति, तावद् उपागमत् । 48

प्रसादवित्तकः शम्भोः पुष्पदन्तो गणोत्तमः,

न्यषेधि च प्रवेशो ऽस्य नन्दिना द्वारि तिष्ठता । 49

निष्कारणं निषेधो ऽद्य मम 'अपि' इति कुतूहलात्

अलक्षितो योगवशात् प्रविवेश स तत्क्षणात् । 50

प्रविष्टः श्रुतवान् सर्वं वर्ण्यमाणं पिनाकिना

विद्याधराणां सप्तानाम् अपूर्वं चरिताद्भुतं । 51

श्रुत्वा च गत्वा भार्यायै जयायै सो ऽप्य् अवर्णयत्.

को हि वित्तं रहस्यं वा स्त्रीषु शक्नोति गूढितुं? । 52

सा 'अपि' तद्विस्मयाविष्टा गत्वा गिरिसुताग्रतः

जगौ जया प्रतीहारीः, स्त्रीणां वाक्संयमः कुतः? । 53

ततश्च चुकोप गिरिजा, न 'अपूर्वं' वर्णितं त्वया

जानाति हि ज्ञया 'अप्य्' एतद् इति च 'ईश्वरम्' अभ्यधात् । 54

प्रणिधानाद् अथ ज्ञात्वा जगाद् 'एवम्' उमापतिः,

योगीभूत्वा प्रविश्य 'इदं' पुष्पदन्तस् तथा 'अश्रूणोत्' । 55

जयायै वर्णितं तेन, न 'अन्यो' जानाति कः प्रिये.

श्रुत्वा 'इत्य्' आनाययद् देवी पुष्पदन्तम् अतिक्रुधा । 56